

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

21 februarie 2023

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Timofti Vladimir,

Judecători – Țurcan Anatolie, Cobzac Elena, Plămădeală Ghenadie, Guzun Ion

examinând admisibilitatea în principiu a recursului în anulare declarat de condamnat, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 14 februarie 2022, în cauza penală în privința lui

Chendeghelean Ivan XXXXX

Termenul de examinare a cauzei:

Instanța de fond: 24.06.2016 – 15.09.2016;

Instanța de apel: 27.10.2016 – 24.05.2017;

Instanța de recurs ordinar: 21.08.2017 – 21.11.2017;

Instanța de apel: 05.01.2018 – 14.05.2018;

Instanța de recurs ordinar: 18.09.2018 – 21.11.2018;

Instanța de recurs în anulare: 14.12.2021– 14.02.2022;

Instanța de recurs în anulare: 23.01.2023– 21.02.2023.

a c o n s t a t a t:

1. Prin sentința Judecătoriei Cahul din 15 septembrie 2016, Chendeghelean Ivan a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza:

- art. art.27, 171 alin.(3) lit. b) Cod penal, la 15 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip închis;

- art.175 Cod penal, la 6 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip închis.

În temeiul art. 84 Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial, i-a fost stabilită pedeapsă definitivă de 17 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip închis.

A fost încasat de la Chendeghelean Ivan în beneficiul statului, cheltuielile de judecată în mărime de 2 269 lei.

2. Pentru a se pronunța, prima instanță a constatat *în fapt* că, potrivit rechizitoriului Chendeghelean Ivan la începutul lunii martie 2016, în jurul orei 00:00, urmărind scopul satisfacerii poftei sexuale, aflându-se la domiciliul amplasat în r-nul Cahul, s. XXXXX, știind cu certitudine că XXXXX, născută la XXXXX,

este minoră, profitând de imposibilitatea acesteia de a se apăra și de a-și exprima voința, a tentat în timp ce aceasta dormea, să întrețină cu ea, contrar voinței ei, raportul sexual forțat în formă naturală, însă intenția acestuia nu a fost dusă până la capăt, deoarece XXXXX s-a trezit și a fugit, cauzând astfel, victimei minore suferințe fizice și psihice.

2.1. Tot el, în toamna anului 2015- martie 2016, urmărind scopul satisfacerii poftelor sexuale, aflându-se la domiciliul amplasat în r-nul Cahul, s. XXXXX, știind cu certitudine că XXXXX, este minoră și că acțiunile sale pervertesc o persoană, care nu a atins vârsta de 16 ani, a săvârșit acțiuni perverse față de aceasta, ce constau în atingeri indecente.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, respectivele acțiuni a lui Chendeghelean Ivan au fost calificate *în drept*:

- în baza art. art.27, 171 alin.(3) lit. b) Cod penal – *tentativa de viol, adică raportul sexual săvârșit prin profitarea de imposibilitatea persoanei de a se apăra și de a-și exprima voința, săvârșit cu bună-știință asupra unei persoane minore în vârstă de până la 14 ani;*

- în baza art.175 Cod penal – *acțiunile perverse săvârșite față de o persoană despre care se știa cu certitudine că nu a împlinit vârsta de 16 ani, constând în atingeri indecente.*

3. Procurorul a contestat cu apel sentința, solicitând casarea acesteia, rejudecarea cauzei potrivit modului stabilit pentru prima instanță și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care Chendeghelean Ivan să fie recunoscut vinovat și condamnat în baza art. art.27, 171 alin.(3) lit. b) Cod penal la 20 de ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip închis și în baza art.175 Cod penal, la 7 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip închis.

Conform art.84 alin.(1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor, să-i fie stabilită pedeapsă definitivă de 21 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip închis.

Să fie încasat de la inculpat în beneficiul statului suma de 2 269 lei, cu titlu de cheltuieli de judecată suportate în legătură cu efectuarea acțiunilor procesuale.

În motivarea apelului a invocat că, prima instanță a dat o apreciere justă probelor administrate, potrivit art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, utilității, concludenței, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, astfel ajungând la concluzia corectă cu privire la vinovăția lui Chendeghelean Ivan, însă pedeapsa stabilită pentru faptele incriminate inculpatului, nu corespunde gravității infracțiunii comise, circumstanțelor stabilite în cauză, personalității făptuitorului, de aceea sentința urmează a fi casată, cu pronunțarea unei noi hotărâri și cu stabilirea unei pedepse mai severe.

La stabilirea pedepsei inculpatului, instanța de judecată urma să țină cont de personalitatea acestuia și de prevederile art.art.34, 61, 75, 81-82, 84 Cod penal.

Inculpatul nu recunoaște vinovăția în comiterea infracțiunilor imputate, nu sunt prezente circumstanțe ce ar atenua răspunderea acestuia, la locul de trai este caracterizat negativ, anterior a fost condamnat pentru o infracțiune intenționată gravă și a săvârșit din nou cu intenție o infracțiune gravă, din care considerente lui Chendeghelean Ivan, pentru recidivă periculoasă, pedeapsa poate fi de cel puțin două

treimi din maximul celei mai aspre pedepse prevăzute la articolele art.art.27, 171 alin.(3) lit. b), 175 Cod penal.

La caz, a menționat procurorul că, prevederile art.81 alin.(3) Cod penal nu sunt aplicabile, deoarece Chendeghelean Ivan anterior fiind condamnat pentru o infracțiune intenționată gravă, a săvârșit din nou cu intenție infracțiunile prevăzute de art.art.27, 171 alin.(3) lit. b), 175 Cod penal, ce constituie recidivă periculoasă.

3.1 Avocatul Chircu Tudor în numele inculpatului, a atacat cu apel sentința, solicitând casarea acesteia, cu emiterea unei noi hotărâri de achitare a lui Chendeghelean Ivan.

În motivarea apelului a invocat că, partea descriptivă a sentinței de condamnare trebuie să fie dovedită de către instanța de judecată, în urma cercetării judecătorești, dar nu de organul de urmărire penală.

Instanța de judecată a emis sentința, bazându-se pe declarațiile părții vătămate minore, care a fost audiată de către organul de urmărire penală în condiții speciale, conform art.110¹ Cod de procedură penală și cele date în cadrul ședinței de judecată.

Astfel, din declarațiile reprezentantului legal al părții vătămate, XXXXX, în sentință a fost indicat că, Chendeghelean Ivan a dezbrăcat-o de lenjerie pe partea vătămată, însă în procesul - verbal de audiere este scris că partea vătămată a fost dezbrăcată, dar de ce haină a fost dezbrăcată nu este clar.

Mai mult, fiind audiată în calitate de martor Matcaș Zinaida, diriginta de clasă, a declarat că, în urma convorbirii cu partea vătămată, ultima i-a spus că chipurile a avut raport sexual, apoi nu a afirmat acest fapt, spunând că a mângâiat-o pe piept.

De asemenea, martorul a declarat că partea vătămată ar fi putut să scrie și din imaginația ei, deci consideră că fetița nu este sinceră în cele descrise.

Prin urmare, în acțiunile lui Chendeghelean Ivan lipsesc elementele infracțiunii prevăzute de art.art.27, 171 alin.(3) lit. b) Cod penal.

4. Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 24 mai 2017, a fost respins ca nefondat apelul declarat de către procuror și admis apelul declarat de avocatul Chircu Tudor în numele inculpatului, fiind casată sentința și pronunțată o nouă hotărâre, prin care Chendeghelean Ivan a fost achitat în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.art.27, 171 alin.(3) lit. b) Cod penal, din motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii și a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.175 Cod penal, la 5 ani închisoare cu executare în penitenciar de tip închis.

4.1. În motivarea soluției, instanța de apel a menționat că, nu au fost întrunite toate elementele infracțiunii prevăzute de art.art.27, 171 alin.(3) lit. b) Cod penal. Cât privește învinuirea acestuia în baza art.175 Cod penal, instanța corect a stabilit circumstanțele de fapt, cercetând probele prin prisma prevederilor legale, apreciindu-le din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu, din punct de vedere al coroborării lor, just constatând că, acțiunile inculpatului pe acest episod sunt îndreptate spre săvârșirea infracțiunii imputate.

5. Procurorul, în temeiul art.427 alin.(1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală a atacat cu recurs decizia, prin care a solicitat casarea acesteia, cu dispunerea rejudecării cauzei de către instanța de apel.

În motivarea sa, procurorul a indicat că, instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor indicate în apel, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe

care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

6. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 21 noiembrie 2017, a fost admis recursul ordinar declarat de procuror, casată parțial decizia instanței de apel în partea achitării inculpatului de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.art.27, 171 alin.(3) lit. b) Cod penal și dispusă rejudecarea cauzei în această parte de instanța de apel.

În rest, recursul declarat a fost respins ca inadmisibil cu menținerea celorlalte dispoziții ale hotărârii atacate.

6.1. În motivarea sa, instanța de recurs a specificat că, instanța de apel nu a verificat minuțios toate probele în conformitate cu prevederile art.101 Cod de procedură penală, fiind reținută la baza învinuirii doar versiunea și probele apărării, instanța de apel nu s-a expus asupra probelor din dosar, ele rămânând fără analiza și aprecierea cuvenită, astfel greșit concluzionând achitarea inculpatului în temeiul art.art.27, 171 alin.(3) lit. b) Cod penal.

7. Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Comrat din 14 mai 2018 au fost admise apelurile depuse de către avocatul Chircu Tudor în numele inculpatului Chendeghelean Ivan și a procurorului, casată sentința primei instanțe în partea învinuirii lui Chendeghelean Ivan, de comiterea infracțiunii prevăzute de art.art.27, 171 alin.(3) lit. b) Cod penal și în partea aplicării pedepsei pentru concurs de infracțiuni, cu emiterea unei noi hotărâri în această parte, prin care Chendeghelean Ivan a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.art.27, 171 alin.(3) lit. b) Cod penal fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 12 ani, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip închis.

În conformitate cu prevederile art.84 alin.(4) Cod penal, prin cumul parțial al pedepsei aplicate prin prezenta hotărâre și pedeapsa aplicată conform Deciziei Curții de Apel Cahul din 24 mai 2017, definitiv i s-a stabilit pedeapsa de 14 ani închisoare cu executare în penitenciar de tip închis.

7.1 Instanța de apel, analizând probele cauzei din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, a considerat dovedită vinovăția lui Chendeghelean Ivan în comiterea infracțiunii prevăzute de art.art.27, 171 alin.(3) lit. b) Cod penal.

Deși inculpatul nu a recunoscut cele comise, fapta infracțională s-a considerat demonstrată prin declarațiile părții vătămate date la organul de urmărire penală în baza art.art.110, 111 Cod de procedură penală, declarațiile martorilor, însuși a scrisorii formulate de victimă, studiate în cadrul examinării apelurilor.

Instanța de apel, analizând probele anexate la materialele cauzei penale a considerat demonstrată incontestabil fapta imputată inculpatului.

Referitor la apelul declarat de procuror, instanța de apel a reținut că, potrivit art.16 alin.(6) Cod penal, infracțiunea prevăzută de art.171 alin.(3) Cod penal face parte din categoria infracțiunilor excepțional de grave, deoarece prevede pedeapsa maximă detențiune pe viață.

Ținând cont de faptul că inculpatul a săvârșit doar tentativă de infracțiune, detențiunea pe viață nu se aplică, conform art.81 alin.(4) Cod penal.

Instanța de apel a menționat că, inculpatul anterior prin sentința judecătoreiei Cahul din 15 iunie 2015 a fost condamnat în baza art.287 alin.(3) Cod penal la 5 ani închisoare și în baza art.273 alin.(2) lit. b) Cod penal la 6 ani închisoare.

Conform art.84 Cod penal, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă 7 ani închisoare cu executarea în penitenciar de tip semiînchis.

La soluționarea chestiunii cu privire la pedeapsa penală inculpatului, instanța de apel s-a condus de prevederile art.61 Cod penal, la fel și de criteriile generale de individualizare a pedepsei prevăzute de art.art.7 și 75 Cod penal, de gravitatea infracțiunii comise, care face parte din categoria infracțiunilor excepțional de grave, de personalitatea inculpatului, care a fost anterior judecat cu ispășirea pedepsei cu închisoare și concluzii pentru sine nu a făcut, antecedentul penal nefiind stins, se caracterizează din punct de vedere negativ, vina nu o recunoaște și nu regretă de cele comise, de faptul că acțiunile sunt îndreptate față de o minoră, fiind în stare de recidivă periculoasă, de aceea ținând cont de sancțiunea normei penale, de influența pedepsei asupra corectării inculpatului și de atitudinea lui față de cele comise, s-a considerat că corectarea și reeducarea inculpatului este posibilă numai fiind izolat de societate, aplicându-i pedeapsa sub formă de închisoare, pedeapsa aplicată va fi echitabilă celor comise și va contribui la corectarea vinovatului și va asigura scopurile pedepsei.

8. Procurorul, în temeiul art.427 alin.(1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând casarea parțială a deciziei atacate, cu rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri prin care lui Chendeghelean Ivan să-i fie stabilită pedeapsa pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art.art.27, 171 alin.(3) lit. b) Cod penal, sub formă de închisoare pe un termen de 20 ani, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip închis.

În conformitate cu prevederile art.84 alin.(4) Cod penal, prin cumul parțial al pedepsei aplicate prin prezenta hotărâre și pedeapsa aplicată conform Deciziei Curții de Apel Cahul din 24 mai 2017, definitiv să-i fie stabilită pedeapsa de 21 ani închisoare cu executare în penitenciar de tip închis.

În motivarea cererii de recurs recurentul a indicat că, decizia instanței de apel în partea stabilirii pedepsei penale este ilegală, neîntemeiată și pasibilă casării, deoarece hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția și s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Cu toate că instanța de apel corect a încadrat acțiunile inculpatului, la stabilirea pedepsei nu a ținut cont de criteriile generale de individualizare a pedepsei.

Instanța de apel corect a reținut faptul că, la data comiterii infracțiunii specificate inculpatul Chendeghelean Ivan a fost în stare de recidivă periculoasă, însă nu a luat în considerație lipsa circumstanțelor atenuate, personalitatea inculpatului care a fost anterior judecat cu ispășirea pedepsei cu închisoare și concluzii pentru sine nu a făcut, antecedentul penal nefiind stins, se caracterizează negativ la locul de trai, faptul că acțiunile acestuia au fost îndreptate față de o minoră, conduita inculpatului Chendeghelean Ivan înainte de săvârșirea faptei, după săvârșirea faptei, în timpul judecății.

Astfel, în cadrul urmăririi penale și la examinarea cauzei în instanța de judecată, inculpatul nu a recunoscut vinovăția în comiterea infracțiunii incriminate, nu a contribuit la descoperirea infracțiunii.

În cauza dată nu există și nu au fost stabilite careva circumstanțe care ar micșora esențial gravitatea faptei inculpatului, ce ar permite de a concluziona că corectarea acestuia nu este posibilă fără executarea pedepsei cu închisoarea pe un termen mai mare, decât acel stabilit de către instanța de apel.

8.1. Inculpatul a declarat recurs, fără a indica vreun temei prevăzut de art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, solicitând casarea deciziei instanței de apel.

În motivarea recursului, inculpatul a invocat că, nu el a comis infracțiunea prevăzută de art.171 Cod penal, și că solicită a fi achitat pe acest capăt de învinuire.

9. Prin decizia Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 21 noiembrie 2018, a fost dispusă inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de către procuror și inculpat, împotriva deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Comrat din 14 mai 2018, ca fiind vădit neîntemeiate.

9.1. În motivarea sa, instanța de recurs a invocat că, în ceea ce privește recursul procurorului, temeiurile indicate de acesta nu sunt aplicabile din punct de vedere al prezenței erorilor de drept, care ar fi temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei adoptate pe caz și potrivit legii se impune inadmisibilitatea recursului ca fiind vădit neîntemeiat.

Referitor la recursul inculpatului, instanța de recurs a motivat că, la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța a respectat prevederile art.art.414-419 Cod de procedură penală, iar criticile invocate de inculpat nu și-au găsit confirmarea.

10. Condamnatul a declarat recurs în anulare, în care solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 21 noiembrie 2018, cu înlăturarea omisiunilor depistate.

10.1. În motivarea recursului în anulare, recurentul a menționat că, s-a considerat nevinovat, versiunea sa asupra celor întâmplate nu a fost combătută, urmărirea penală a fost efectuată cu încălcarea procedurilor și că concluziile instanțelor inferioare sunt contradictorii și nu corespund faptelor constatate în cadrul judecării cauzei.

11. Prin decizia Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 14 februarie 2022, a fost dispusă inadmisibilitatea recursului declarat de condamnat, deoarece a fost depus peste termen.

11.1. În motivarea sa, instanța de recurs a invocat că, recursul în anulare poate fi declarat doar în termen de 6 luni de la data rămânerii irevocabile a hotărârii judecătorești, iar decizia Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 21 noiembrie 2018, pronunțată integral la 21 decembrie 2018, devenind irevocabilă în condițiile prescripțiilor de drept (f.d.93-106, vol. III).

Instanța de recurs a invocat că, potrivit materialelor cauzei, recursul în anulare declarat de condamnatul Chendeghelean Ivan a fost depus peste termenul prevăzut de lege, nemijlocit pe 12 august 2021, fapt confirmat prin mențiunea despre dată de pe amprenta ștampilei Poșta Moldovei.

Așadar, având în vedere că condamnatul a formulat recursul în anulare cu depășirea termenului de 6 luni de la data pronunțării hotărârii irevocabile, încălcând astfel prevederile art.454 Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea acestuia, din motiv că este declarat peste termen.

12. Hotărârile judecătorești irevocabile, sunt contestate repetat cu recurs în anulare de condamnat, prin care solicită examinarea cererii de recurs în privința comiterii infracțiunii prevăzute de art.art.27, 171 alin.(3) lit. b), 175 Cod penal.

12.1. În motivarea sa, recurentul a menționat ca și în recursul precedent aceleași motive și anume că, este nevinovat iar versiunea sa asupra celor întâmplare a fost efectuată cu încălcări procedurale.

13. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului în anulare în baza materialelor din dosar și în raport cu motivele invocate, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție îl consideră inadmisibil, din următoarele considerente.

Potrivit dispozițiilor art.4.2 din Protocolul adițional nr.7 la Convenția Europeană pentru apărarea Drepturilor Omului și Libertăților Fundamentale, redeschiderea procesului, conform legii și procedurii penale a statului respectiv, poate fi efectuată, dacă fapte noi ori recent descoperite sau un viciu fundamental în cadrul procedurii precedente sunt de natură să afecteze hotărârea pronunțată.

Principiul securității raporturilor juridice, consfințit în articolul 6 din Convenția Europeană pentru apărarea Drepturilor Omului și Libertăților Fundamentale, cere *inter alia* ca, atunci când instanțele judecătorești dau o apreciere finală unei chestiuni, constatarea lor să nu mai poată fi pusă în discuție (*hotărârea CEDO Brumărescu vs. România din 28 octombrie 1999*).

Potrivit art.453 alin.(1) Cod de procedură penală, hotărârile irevocabile pot fi atacate cu recurs în anulare în scopul reparării erorilor de drept, comise la judecarea cauzei, în cazul în care un viciu fundamental din cadrul procedurii precedente a afectat hotărârea atacată, inclusiv când Curtea Europeană a Drepturilor Omului informează Guvernul Republicii Moldova despre depunerea cererii.

Conform art.6 pct. 44) Cod de procedură penală, viciu fundamental în cadrul procedurii precedente, care a afectat hotărârea pronunțată, se consideră încălcarea esențială a drepturilor și libertăților fundamentale garantate de Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, de alte tratate internaționale, de Constituția Republicii Moldova și de alte legi naționale.

De asemenea, conform prevederilor art.453 alin.(2) Cod de procedură penală, recursul în anulare este inadmisibil dacă este declarat repetat.

Reieșind din prevederile legale enunțate, condamnatul este în drept să declare doar o singură dată recurs în anulare, iar recursurile ulterioare vor fi repetate, adică lipsite de orice suport legal, în consecință, fiind declarate ca inadmisibile.

Raportând normele citate la textul recursului declarat, Colegiul penal conchide că, recurentul invocă aceleași circumstanțe, ca și în recursul înaintat anterior, însă nu motivează în ce constă viciul fundamental, admis de instanțele ierarhic inferioare la judecarea cauzei în privința sa, cu indicarea normelor legale care prevăd drepturile și libertățile pretinse a fi esențial încălcate, denumirea acestor drepturi și libertăți, esența încălcărilor respective, raportată la normele procesual-penale și la alte legi naționale, convenții și tratate internaționale, modul și măsura în care încălcările presupuse ar fi afectat hotărârea atacată, omițând, de asemenea, să invoce și pe care temeii din art.453 alin.(1) Cod de procedură penală își bazează recursul.

Totodată, Colegiul penal menționează că, Curtea Europeană a Drepturilor Omului prin hotărârea sa în cauza *Bujnița ctr. Moldovei* din 16 ianuarie 2007, a

reiterat că dreptul la un proces echitabil garantat de art.6§1 din Convenție, enunță preeminența principiului supremației dreptului.

Unul dintre elementele fundamentale ale preeminenței dreptului este principiul securității raporturilor juridice, care înseamnă, printre altele, că o soluție definitivă (irevocabilă) a oricărui litigiu nu trebuie rediscutată. Acest principiu insistă asupra faptului că nici o parte la proces nu este în drept să solicite revizuirea unei hotărâri judecătorești definitive și executorii, chiar și în scopul reluării procesului de judecată și a unei noi soluționări a cazului.

Astfel, asupra recursului în anulare declarat anterior de condamnat (indicat la pct. 10 din prezenta decizie), instanța de recurs deja s-a expus asupra inadmisibilității acestuia, prin decizia sa din 14 februarie 2022 (menționată la pct.11 din prezenta decizie).

Prin urmare, recursul în anulare declarat de condamnat, este repetat și se impune soluția inadmisibilității acestuia.

14. Conducându-se de prevederile art.art.453 alin.(2), 456 Cod de procedură penală, Colegiul penal

d e c i d e :

Inadmisibilitatea recursului în anulare declarat de condamnat, împotriva deciziei Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 14 februarie 2022, din motiv că este declarat repetat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 21 februarie 2023.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Țurcan Anatolie

Cobzac Elena

Plămădeală Ghenadie

Guzun Ion